



## **YAŞADIKLARIMIZ TERCİHLERİMİZDİR TERCİHLERİMİZ DURDUĞUMUZ YER DURDUĞUMUZ YER HAYATIMIZ...**

Çok küçük bir yalanı / Çok büyük bir orantıda / Dinlediniz mi...

Çok büyük bir yalanı / Çok yalın bir doğrultuda / Söylediniz mi...

Gecikmiş bir gizlemi, / Birikmiş bir özlemi / Sakladınız mı...

Gelmeyecek bir gideni, / Olmayacak bir nedeni / Beklediniz mi...

Bir gerçeği erken, / Bir açlığı tokken / Anladınız mı...

Hep mi hep ölecekmiş gibi, / Hiç mi hiç ölmeyecekmiş gibi / Yaşadınız mı...

Yalanı sürmeye sürmeye / Yanlış görmeye görmeye / Saklandınız mı...

Doğruluğun yönünde, / Doğruların önünde / Aklandınız mı...

Ortamsız bir yaşamda, / Yaşamsız bir ortamda / Harcandınız mı...

Özdemir Asaf

İyi-kötü, güzel-çirkin, mutlu-mutsuz, varlık-yokluk; hayata geliyoruz, binlerce tezat içinde birbirinden farklı pek çok duyguyu ve düşünceyi aynı anda yaşıyoruz. Yaşıyoruz, yaşarken öğreniyoruz, öğrendikçe yaşadıklarımızı değiştiriyoruz, öğrenmedikçe yaşadıklarımızı tekrar tekrar aynen yaşıyoruz.

Zaman akıp gidiyor, akan zamanla birlikte yaşadıklarımız da geçip gidiyor. Günleri saat, saatleri dakika, dakikaları saniye gibi yaşıyoruz. Yaşıyoruz, geçip gidiyor. Giden zaman da kalan ne?

Evet kalan ne? Sokağa çıkıyorum, yüzüme vuran Temmuz sıcağından çok daha fazla etkili olan, hatta beni sıcaktan, zaman zaman da küresel ısınmadan daha fazla dehşete düşüren duygular vuruyor yüzüme.

Sıcaktan mı bilmiyorum, etrafıma bakıyorum ve gördüğüm; asık suratlar, sevgisiz, mutsuz insanlar, sadece maddesel çıkarılara dayalı ilişkiler. Zaman zaman uzatmak istiyorum elimi, uzatmak ve yüzlerdeki o sıkıntıyı, sıkılmıyormuş gibi göstermeye çalışan sahte gülüşleri silmek istiyorum.

O kadar çok insan mutsuz ki, bu mutsuzluk sanki yükseliyor yükseliyor ve son 50 yılın en büyük sıcağı olarak yüzüme vuruyor. Sadece yüzüme vursa iyi, yüreğime vuruyor, yüreğim de isyan ediyor, küsüyor daha çok etkileniyor sıcaktan.

Yaşadıklarımız sadece ve sadece tercih ettiğimiz kadar karışıktır. Karışık, yorucu ve mutsuz. Ya da basit, kolay ve mutlu. Çok standart, evet çok standart bir benzetme vardır. Yarım bardak su. Evet! Yarım bardak su. Bakın ne görüyorsunuz? Yarısu dolu bir bardak mı? Yarısu boş bir bardak mı?

Hayata bakıyorum, bakıyorum ve gördüğüm şu: yaşadıklarımız tercihlerimizdir. Sabah kalkıyorsunuz. Sadece bir an durup bakın bugün mutlu olmayı mı, mutsuz olmayı mı tercih ediyorsunuz? Tercih yaparken, hangi konuda olursa olsun kısacık bir an durun ve bakın bardağın dolu yanı mı? Boş yanı mı?

Hayat! Çok basit aslında. Tüm yaşananlara, tüm karmakarışık duygulara, tüm insan egolarına rağmen çok basit. Yeter ki biz reklamcıların yaptığını yapın yarısu dolu bir bardak gördüğünüzde, ne boş ne de dolu kısmına bakmayın. Bardağın içindeki suyu renkli hayal edin, hayal edin ki hayatınız renklensin. Hayatınız renklendiğinde ise kalbiniz renklenir. Kalbimiz renklendiğinde ise sadece sevgi ile bakarız işlerimize, dostlarımıza, çevremize. Sevgi ise sadece sevgiyi ve başarıyı getirir. Başarı maddi başarı, unvan, mevki ya da çok para değildir. Başarı sokakta 50 derece sıcakta yüzünüze yerleşen gerçek gülümsemedir, yüreğinizi ısıtan, kalbinizi uçuran mutluluktur.

Mutluluk arttıkça ise hayatınızı hayat yapan, daha doğrusu hayatınızı sizin yapan tercihleriniz artar. Tercihlerimizin sonuçları çoğu zaman sadece bizi değil, etrafımızdaki herkesi ama herkesi etkiler. Hayatımızı bizim yapmak için, hayatımızı mutlu kılmak için, yüreğinizi sınımsız yapacak tercihler seçmenizi diliyorum.

Özdemir Asaf ile başladık sevgi ve saygıyla Özdemir Asaf ile bitirelim.

Öğrenemedim gitti / Öğrenemedim gidecek / Acaba oyunlar mı yalan / Oyunlar mı gerçek

Demin bir şeyler vardı / Hiç belli olmadan bitti / Buralarda biri oynardı / Belli etmeden gitti

Bana öyle geliyor / Bütün oyunlar gerçek / Yalnız şimdi bırakıp giden değil / Bir başkası gelecek...

Özdemir Asaf